

בש"פ 3496/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3496/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק
מ"ת 31496-09-19 שניתנה ביום 1.6.2020 על ידי
כבוד השופט ר' וינוגרד

תאריך הישיבה: י' בסיון התש"ף (2.6.2020)

בשם העוררת: עו"ד קרן רוט
בשם המשיב: עו"ד דותן דניאלי

החלטה

**

1. החלטה זו ניתנת בסד זמנים דוחק שבית המשפט נקלע אליו שלא בטובתו, כשעומדים אנו כמעט "בדקה ה-90" בשאלת השתתפותו של המשיב באירוע בר מצווה של בנו.

2. בתיקי עבירות מין בכלל ובתיקי עבירות מין במשפחה בפרט (תיקים נפוצים לצערנו), אחת מעילות המעצר היא שמירה והגנה על מצבה הנפשי של המתלוננת.

במצבים מעין אלה, המתלוננת נמצאת תחת מערכת לחצים חיצונית ופנימית, ומכאן המסר שמערכת אכיפת החוק ומערכת המשפט מעבירות למתלוננת, בכך שהן עושות ככל שביכולתן לגונן עליה. אחד האמצעים העיקריים לשם כך, הוא הותרת הנאשם במעצר או בהרחקה רבתי מהמתלוננת, ואף זאת, על פי רוב לאחר שהמתלוננת סיימה למסור

את עדותה בבית המשפט.

התופעה של מתלוננות שחוזרות בהן מעדותן אף היא מוכרת לבית המשפט. לעיתים הדבר נובע ממערכת לחצים חיצונית מצד המשפחה, ולעיתים מתוך התייסרות פנימית של המתלוננת נוכח הקרע המשפחתי שנגרם עקב חשיפת המעשים.

3. ומכאן למקרה הפרטני שבפנינו.

נכון להיום, המתלוננת, לפחות ברמה ההצהרתית, מסרבת להעיד בבית המשפט והנושא עומד להתברר בישיבה הקרובה הקבועה ליום 10.6.2020.

במצב הדברים הרגיל, דווקא עובדה זו אמורה לעמוד לרועץ למשיב. אלא שלפנינו צירוף של נסיבות מיוחדות.

חגיגת בר המצווה של י' אמורה להתקיים בשבת. זו החגיגה העיקרית, ובית המשפט דחה את בקשת המשיב להשתתף באירוע זה.

בשולי החלטתו התווה בית משפט קמא אפשרות חלופית, והמשפחה "הרימה את הכפפה" ויצרה אירוע נוסף אך ורק לצורך השתתפות המשיב בחגיגה לבנו, בחוג המשפחה.

4. במצב הדברים הרגיל קשה להלום כי דווקא המתלוננת היא זו שתמצא עצמה מודרת ומורחקת מחיק המשפחה. אלא שבמקרה דנן, המתלוננת תשתתף באירוע העיקרי שייערך בשבת ועמדתה המוצהרת, כפי שהובעה בפני, כי היא מודעת לכך שהאירוע נשוא הדיון נוצר במיוחד על מנת לאפשר לאחיה לחגוג עם אביה, כך שמן הסתם היא לא רואה את עצמה כמי שמודרת מהאירוע.

נתתי משקל גם להסתמכות של המשפחה על החלטת בית משפט קמא, לא רק בהיבט הכלכלי/כספי, אלא גם בהיבט של האכזבה שתיגרם ל-י' ככל שלא יתאפשר למשיב להשתתף באירוע.

5. ההצטברות של השיקולים דלעיל, הביאו אותי למסקנה כי יש לדחות את הערר, ולא אכחד כי כאשר קיבלתי את הערר לידי סברתי כי יש בו ממש.

6. במצב הדברים הרגיל, היה מקום לתת משקל רב יותר לעמדת השב"ס, אך משעומדות רגלינו מספר שעות לפני האירוע, ובהינתן שהמשיב מודע לכך שעם חזרתו ייכנס לבידוד, איני רואה לקבל את הערר מנימוק זה.

7. לפני סיום, אחזור ואומר כי קיימת חשיבות גדולה לטעמי למסר שמערכת המשפט ואכיפת החוק מעבירה למתלוננות בעבירות מין בכלל. המסר אמור להיות מסר מגונן, מסר שמעודד את המתלוננות לעמוד על חשיפת האמת. עמוד 2

במקרה דנן מצאתי כי דווקא האפשרות שניתנה למשיב לצאת ולחגוג עם י', תעביר למתלוננת את המסר שהמערכת ניצבת מאחוריה ומתחשבת ברצונה, כפי שבא לכאורה לידי ביטוי במסמך שהוגש לי במהלך הדיון. המסר למתלוננת הוא של התחשבות ברצונה, לצד החובה, ולא רק החובה החוקית, להתייבב מאחורי האמת.

8. סוף דבר, שאני דוחה את הערר ומותיר את החלטת בית משפט קמא על כנה. למותר לציין ולחזור על האזהרה המופנית למשיב לגבי אי יצירת קשר במישרין או בעקיפין עם המתלוננת.

9. מאחר שהמשיב הועבר ל"הדרים", אזי המפקח שאמור ללוותו לאירוע, יתייבב בכלא הדרים וייקח את המשיב משם.

על מנת למנוע תקלות, אני חוזר על החלטת בית משפט קמא, לפיה יתאפשר למשיב לצאת מהכלא בשעה 13:30 היום, ה-2.6.2020 (מכלא הדרים שם הוא שוהה) ולחזור לכלא בשעה 21:30, כמובן בליווי מפקח.

ניתנה היום, י' בסיון התש"פ (2.6.2020), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט
